UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinqve Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Appendix Ad Martyrologivm Monasticum Benedictinum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

Visual Library

APPENDIX AD MARTYROLOGIVM Monasticum Benedictinum.

Continens nonnullos Sanctos ordine litterarum, qui in ipso Martyrologio absunt; cum quod dies eorum natalicij ignoretur, tum etiam quod plurimi eorum nullos habeant in Ecclesia natales, cum annotatione auctorum, qui de eis meminerunt.

A

SAnctvs Abbas quidam de Nenhal, Scotus, pro fide Christi ceruices dedit. *Nicolaus Sanderus de visibili monarchia, lib. 7.*

Sanctus Adam monachus monasterii Casinensis, diuinis reuelationibus illustris, floruit anno 1020. & quod excurrit. *Leo ost. in chron. cas. lib. 2. c. 48. Petrus Diac. de SS. Mont. Cas. c. 45.*

S. Adalgisilus, qui & Grimo, Dagoberti Regis nepos, monachus cœnobii Tabulei, siue Theologii, sanctitate claruit circa annum Domini 660. *Ex uita S. Pauli Episcopi Virdunensis apud Sur. die 8. Febr.*

S. Adamannus Abbas S. Columbani in Hu insula, uir admirabilis doctrinæ, & sanctitatis, & multorum monachorum Pater, sua predicatione plurimam Britonum partem, ad debitum paschalis celebritatis tempus reduxit. *Trittemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. ca. 153. Sixtus Senensis Bibliothecæ lib. 4. Beda lib. 5. c. 16. & 22.*

S. Adamannus monachus, & præsbyter monasterii Sanctimonialium in vrbe Coludi, uir austerissimæ conuersationis, de quo legitur, quod præter Dominicam, & quintam feriam, nihil prorsus in septimana comedebat, & sæpe noctes integras in oratione pernoctabat. *Trittemius lib. 3. c. 124. Ioannes Lesleus lib. 4. hist. Scotorum.*

S. Ado, frater S. Audoeni Rothomagensis Episcopi, monachus Luxouiensis in Burgundia, & discipulus S. Columbani Abbatis, iuxta vaticinium magistri sui, magnis in religione virtutibus claruit, anno Domini 690. *Trittem. lib. 3. c. 91.*

S. Adograннus, monachus Cluniacensis, & S. Bernonis Abbatis discipulus magistri sui in omnibus imitator existere studuit. *Chron. Cluniac. MS.*

S. Adraldus Abbas monasterii Bremensis, Sanctissimæ vitæ. *Ex uita S. Odilonis apud Surium die 1. Januarij.* Vixit anno 1040.

S. Adrat.

S. Adrardus monachus monasterii Cluniacensis, & postmodum Bremetensis Abbas, S. Odonis Abbatis discipulus, multa sanctitate suis temporibus claruit. *Vt ait auctor Chronici Cluniacensis MS. quod apud me est.*

S. Agata monialis Vuimbrunæ in Germania, & S. Liobæ discipula, sanctæ conuersationis. *Ex uita S. Liobæ, 28. Septemb. apud Surium.*

S. Aglethrudis virgo Sanctimonialis apud Gandauum, filia S. Bauonis Hasbaniæ comitis, uita sanctissimæ acta, ad sponsum trāsiit circa annum Domini 670. *Vita S. Bauonis apud Sur. die 1. Octobris.*

S. Agnes Abbatissa miraculis clara, quæ obiit anno Domini 1241. eius corpus requiescit in Ecclesia suo nomini dicata Romæ. *Monumenta Italiæ.*

S. Ailricus, Anglus & S. Godrici monachi & Eremitæ discipulus, sanctitate floruit anno 1160. *Matthæus Paris ad an. 1170.*

S. Alamannus quidam patria, non nomine, monachus Casinensis, cuius anima à Nicolao Cellerario in globi ignei specie cœlum ascendere uisa est: vt refert. *Petrus diac. de SS. Mont. Cas. c. 52. & lib. 4. hist. cas. c. 57.* Vixit anno 1080.

S. Albericus monachus & Eremita Christi confessor egregius, requiescit in monasterio Gladbacensi. *Petrus Cratep. de episc. Germanię.*

S. Albertus Pelignus monachus Casinensis, uir sanctus & religiosus, de cuius uisionibus diuinis, multa refert *Petrus diac. in hist. cas. lib. 4. c. 130.* floruit anno 1130.

S. Aldegundis sanctimonialis scripsit uitam S. Amandi Episcopi, & miraculis claruit anno Domini 670. *In uita S. Humberti apud Sur. die 6. Septemb.*

S. Aldemarius monachus monasterii S. Benedicti Casinensis, de quo legitur quod dum aliquando Bouianum transiret, unus Rusticorum eum occidere nisus telum in illum vibrauit, quod cum fecisset, lacertus eius in tātum obriguit, ut brachium flectere nullatenus posset; sed oratione viri Dei sanatus ad propria rediit. Obiit S. Aldemarius apud Bocelanicum anno Domini circiter 1080. cuius uitam describit fusè *Petrus diac. de SS. montis Cas. c. 70. de eo item agit Leo Ostiē. in chron. cas. lib. 3. c. 55.*

S. Alexander, Siculus, monachus & Abbas S. Martini de Scalis iuxta Panhormum, miraculis clarus obiit. *Tabulæ illius cœnobij.*

S. Amarinus monachus Murbacēsis, in omni religione & sanctitate uitam traduxit, & post mortem miraculis clarus sanctorum catalogo adscriptus est. *Belforestius in cosmographia.*

S. Amor

S. Amor primus Murbacensis Abbas, doctrina & sanctitate subditis sibi pręluxit, alboque sanctorum coniunctus est. *Belforestius ibidem.*

S. Anastasius, monachus S. Saluatoris Taurini, sãctimonia plenus, obijt Taurini anno 1066. & in eodem monasterio iuxta B. Goselinũ Abbatem sepultus est. *Pingonius in Augusta Taurinorum.*

S. Andreas Abbas Elnonensis discipulus S. Amandi episcopi, habetur inter sanctos Elnonenses, de quo tale epitaphium extat:

Hunc tumulum quique non irreuerenter adite,
Andreæ sancti loculum quia claudit & artus.
Qui pius, & prudens, humilis fuit, & uenerandi
Discipulus patris, simul & successor, Amandi.
Hunc pastor caulæ, præsentis conditor aulæ,
Hugo leuans, lymphaque luens, thecaque recondens,
Mundato tumulo solenniter hic relocauit.
Febri fatiscentes ibi conualuere frequenter. Vixit anno 670. *Molanus in indiculo sanctorum Belgij.*

S. Andreas monachus Romanus, & cuiusdam cœnobii Sanctimonialium Prępositus, a Vitaliano Papa in Archiepiscopũ Cantuariensem electus, humiliter recusauit, & sanctitatis suę signa plurima reliquit, claruit anno 670. *Beda lib. 4. c. 1. Trittem. lib. 3. c. 116.*

B. Angelus, Siculus, Catanẽsis, monachus S. Nicolai de Arenis, ob singularem pietatem, Monasterio S. Martini de Scalis nõ longè a Panhormo præpositus, illud non solum magnificis fabricis auxit, uerum etiam monachos ibidem constitutos regulariter uiuere docuit; & cãdem miraculis clarus & vita, è corpore migrauit circa annum Domini 1340. Eius sacrum corpus a D. Hieronymo Perusino, illius loci tunc temporis Abbate, anno 1585. digno honore reconditũ est sub Altari sacrarii eiusdem monasterii. Vita eius extat ibidem MS. *Ex relatione D. Andreæ Urgelli Siculi, Panhormitani, illius cœnobij monachi & Sacræ Theologiæ, ac Philosophiæ professoris.*

S. Angelus monachus monasterii Casinensis, uir miraculis clarus, de quo *Petrus diac. de SS. Mont. Cas. c. 38.*

S. Antonius monachus Casinẽsis, & peregrinationis S. Mauri Abbatis ad Gallias comes, sanctitate & miraculis clarus ibidem obiit, canonizatus a Calisto Papa II. *Petr. diac. hist. Cas. lib. 4. c. 66.*

S. Apollinaris monachus Lerinensis, claruisse fertur sanctitate, & miraculorum gloria; *Tabulæ Lerinenses.*

S. Argentarius monachus Aurelianensis, habitum quem præferebat

debat specie, moribus explebat. *S. Gregor. dialog. lib. 3. cap. 17. Petrus in catalogo lib. 11. c. 100.*

S. Arnulphus Abbas Noualiciæ in territorio Taurinensi, uir sanctus, a Longobardis in Galliam irruentibus, martyrio coronatus est anno D. 575. *Philib. Pingonius in Augusto Taurinorum ad illũ annum.*

S. Azo Campanus, monachus monasterii Casinensis, sanctitate & miraculis claruit, ut refert *Petrus diac. de SS. Mont. Cas. c. 61.*

S. Azo, monachus & Decanus monasterij Casinensis, cum è Sardinia ad quam missus fuerat ad construendum monasterium, ad mõtem Casinum rediret, captus a Saracenis cum sociis, in captiuitate feliciter obiit, ad cuius sanctitatem declarandam, ad eius sepulchrum crebra miracula operari dignatus est Dominus. Floruit anno 1100. & quod excurrit. *Petrus diac. de SS. Mont. Cas. c. 39. & in hist. Cas. lib. 4. c. 52. & 53.*

B

BALTHERIDVS monachus in monte Falconis in Gallia, uitæ cultor Eremiticæ, multis claruit, ut aiunt, miraculis tam in morte, quam in uita. *Trittem. lib. 3. c. 144.* Vixit anno 660.

S. Batherius Abbas, Sancti Columbæ Abbatis discipulus, in reformatione monachorum clarissimus enituit, anno Domini 590. *Leslæus lib. 4. hist. Scotorum.*

S. Beatus monachus de Valcauado Hispanus, & hæreticorũ acerrimus hostis, doctrina & sanctitate claruit anno Domini 770. *Morales in hist. Hispa. lib. 13. cap. 26. & 27.*

S. Bega uirgo Hibernica, pia & religiosa sanctimonialis in Cumberlandia, de cuius miraculis præclara narrantur, quiescit in loco sui nominis, S. Bega dicto. *Chron. Brit. fol. 630.*

S. Benedicta Hispana, & Abbatissa, de qua agit *Io. Mariana de reb. hisp. lib. 6. c. 8.*

S. Benedictus monachus Cluniacensis, cuius diuinas uisiones explicat fusius *Chron. Clun. MS.*

S. Benedictus monachus Casinas, & Sacerdos. *Petrus. cap. 47.*

S. Berta uirgo, Abbatissa & martyr, floruit in Gallia anno 661. *Sigebertus in chronico.*

S. Berta, soror S. Vuolphelmi Abbatis, monialis sanctissimæ cõuersationis, & Sermonis latini non ignara, sanctitatem cum doctrina cõiunxit, uixit in cœnobio Vilecensi anno Do. 970. *Corradus monachus in vita S. Vuolphelmi apud Surium, die 22. Aprilis.*

S. Ber-

S. Bernardus Abbas sancti Maximini Treuirensis, magister sancti Vuolphelmi, sanctitate floruit. *Corradus in uita S. Vuolphelmi.*

S. Bernardus, Hispanus, Maurus, filius Raisi Carletti maximę inter Mauros auctoritatis, miraculose conuersus, ad Monasterium Populeti Ordinis sancti Benedicti confugiens, monachus factus est circa annum D. 1090. & in eo ita conuersatus est, ut exinde, cum ad domum Patris accessisset, ut eum, cum Matre, & sororibus ad fidem Christi conuerteret, per martyrii gloriam cœlum penetrare meruerit. *Antonius Beuter in Chron. Hisp. c. 35.*

S. Bertanna, neptis sancti Vulmari Abbatis, & Abbatissa, de cuius sanctitate agitur in uita eiusdem sancti Vulmari cap. 9.

S. Bertilia sanctimonialis cœnobii de Iotro, & postea prima Abbatissa monasterii Kale, à S. Batilda constructi. *Vita S. Batildis c. 3.*

S. Bertrandus Abbas Grandis siluæ, cuius collectæ & Antiphonæ ibidem habentur, fuit Ordinis Cisterciensis. *Molanus in appendice ad Martyrologium suum.*

S. Beünoō Abbas in Anglia, anno D. 670. sanctitate floruit. *Rupertus Abbas in uita S. Vuenefridæ, apud Surium die 3. Nouembris.*

S. Blithildis, siue Belechilda sanctimonialis, claruisse fertur sanctimonia, & religione anno 660. *In vita S. Præiecti apud Surium die 25. Ianuarij.*

S. Blithmundus Abbas Luxouiensis, s. Altalæ discipulus, magistri suum in omnibus studuit imitari. *Vita S. Vualerici Abbatis apud Surium die 1. Aprilis*

S. Boisilus Abbas Mailrossensis in Anglia, & S. Cuthberti Episcopi in monastica disciplina eruditor: prophetiæ dono, & miraculorũ gloria coruscauit. *Vita S. Cuthberti per Bedã c. 22. & Tritt. lib. 3. c. 126.*

C

S. Childomara Abbatissa Fiscanensis in Normandia Anno D. 680. religione & sanctitate florebat. *Vosinus in vita S. Leodegarij apud Surium die 2. Octobr.*

S. Chroniacus monachus Scotus anno 640. sanctitate, & doctrina claret. *Leslæus lib. 4. hist. Scot.*

S. Cibthacus Scotus, monachus, & presbyter, S. Columbæ ex fratre nepos, verbo, & exemplo præluxit. *Leslęus ibid.*

S. Clemens Syracusanus monachus, & abbas, cuius corpus magna cum veneratione olim reconditum fuit in Ecclesia S. Lucię cum corpore S. Eutichii II. Episcopi Syracusani, qui S. Luciam martyrem immobilem

immobilem iam factam communicasse traditur, sed succedente tempore à Georgio Maniace inde ablata, Constantinopolim sunt translata. *Ex notis R. P. Pauli Caietani Syracusani, Societatis Iesù ad Episcopos Syracusanos: attamen cum tempus quo floruerit reticeat videndum sueritne Benedictinus, aut Basilianus.*

S. Clodesuida Mathensis, sponsum suum fugiens, uelamen capitis per Angelum a Deo accepit, & illa se, & sua omnia Christo sponso suo delegans, in virginitate perpetua ipsi in Religione seruiuit. *Matt. Vuestm. ad annum 615.*

S. Coganus Abbas Scotus, circa annum 760. miraculis reluxit. *Leslæus lib. 4. in fine.*

S. Columbanus Scotus, monachus, alter a Bobiensi, anno 640. sanctitatis suæ testimonia posteris reliquit. *Leslæus lib. 4.*

S. Columbinus, monachus Sublacensis, & Speluncæ S. P. N. Benedicti inhabitator, miraculis, & sanctitate vitæ clarus in Domino obdormiuit. Quiescit Sublaci. *Tabulæ Sublacenses.*

S. Cominus Abbas Scotus, sancti Columbæ discipulus, circa annum 590. reformationibus monachorum operam dat. *Leslæus lib. 4*

S. Congellus Abbas deuotissimus in Hibernia, & S. Malachiæ Synchronos. *S. Bernardus in vita S. Malachiæ Episcopi.*

S. Constantinianus monachus Casinensis, obijt miraculis clarus in monasterio S. Mauri, in Gallia, & in sanctorum numerum relatus est à Calisto Papa II. *Pet. diac. hist. Cas. lib. 4. c. 66.*

S. Constantinus monachus Casinensis, qui floruit sub Aligerno Abbate, & miraculis clarus quieuit in pace. *Petrus diac. de SS. mont. cas. cap. 33.*

S. Conuallanus, abbas Ionę insulæ in Scotia, monachos Christo operam dantes, disciplina, consilio, & imperio vinxit, exemplo suo improbos, doctrina obstinatos, concionibus plerosque, in rectam viuendi uiam traduxit, anno & quod excurrit 550. *Leslæus lib. 4.*

S. Conuanus Scotus monachus insulę Helluensis anno 640. floret. *Ibidem.*

D

S. DECVMANVS, Anglus, monachus, & eremita, ob Christi fidem decollatus, caput suum ad fontem vsque vbi id lauare solitus erat deportauit. *Ecclesię Anglicanæ trophæa.*

S. Donatus monachus Hispanus, de quo *Io. Mariana lib. 5. c. 11.*

SS. Di-

SS. Dimaus, Sigenii, Domitius, Columbæ, Abbatũ discipuli, monachi Scoti; & Dunstanus abbas & ipse Scotus, uerbo, & exemplo æqualibus, & subditis, mirabiliter præluxerunt. *Leslęus lib. 4.*

E.

S. Bertramus, Constantiensis, monachus Luxouiensis, à s. Mummolino magistro suo Abbat S. Quintini constitutus, in zelo religionis consenuit. *Trittem. lib. 3. cap. 108. Claruit anno Domini 680.*

S. Ebizo monachus Casinensis in sanctissima cõuersatione vitam traduxit. *Petrus Diacon. de SS. mont. Cas. c. 90.*

S. Egebertus Scotus abbas Fuldensis, vir doctrina, & sanctitate conspicuus. *Leslæus lib. 5.*

S. Elerius abbas, sanctissimæ conuersationis, memoratur à Rubert to abbate *in vita S. Vuenefridæ, apud Surium, die 3. Nouembris.*

S. Eltutus abbas, monachus, & discipulus quondam S. Germani Parisiẽsis, præceptor sancti Sansonis Episcopi, prophetiæ spiritu, & aliis virtutibus clarus enituit. *Trittem. lib. 3. c. 39.* Vixit anno 570.

S. Eoliba, discipula S. Liobæ abbatissę in cænobio Vuimbruno, sanctitate claruisse fertur *à Rudolpho in vita S. Liobæ apud Surium, die 28. Septembris.*

S. Erchambertus, monachus, & primus Altahensis abbas, restaurato cœnobio anno Domini 984. *Vita S. Gothardi Episcopis. c. 5.*

S. Eternanus monachus, sub s. Columba abbate, cuius erat ex fratre nepos, uixit sanctissimè anno 590. *Leslæus lib. 4.*

S. Eustachius, Anglus, monachus, & abbas de Elai in Anglia miraculis clarus, obiit anno Domini 1200. *Quæ recitantur à Matthæo Paris ad an. 120.*

S. Euticius, fundator monasterii Balmensis, ibidemque abbas primus, necnon & s. Bernonis primi Cluniacensis abbatis in monasticis disciplinis, eruditor: de quo illud precipue legitur, quod decurso uitæ stadio, circunstantibus fratribus subito spiritum emisit. Et cum ab eius discipulis, exequiæ parantur, uiuus rediit, illisque attonitis & admirantibus ait, Deo gratias: Sciatis quia in quadragesimæ annis unum tantum diem non memini me cibum sumpsisse, nisi prius fleuissem. Hodie autem sublato mœrore consolatus est me Deus, & inter choros Angelorum tribuit mihi requietionis locum.

cm. Hæc dicens perpetuò requieuit. Scripsit consuetudines, & constituiones, quæ à monachis Cluuiacensibus obseruabantur. *Coronicon Cluuiac. MS.*

F.

S. FEKNANVS Abbas, ordinis S.Benedicti, Anglus, martyrio coronatus est pro fide Christi. *Sanderus de visib. mon. lib.7.*

Sanctus Fœlicissimus Romanus Anicius; S. P. N. Benedicti discipulus, & monachus Casinas, bonis operibus plenus obdormiuit in domino non longe post S. Benedicti transitum. *Petrus de SS.Cas.c.5.*

S.Fœlix monachus Casinas, in eodem cœnobio sanctitate floruit. *Pet.cap.36.*

S.Fortunatus Hispanus monachus Casinensis, vir sanctissimę conuersationis. *Petrus c.53.*

S.Franquila Hispanus, Abbas primus monasterij Cellæ nouæ, qd S.Rodosiudus construxit, ipsius S. Rodosindi magister in monastica disciplina, sanctitate plenus, obiit circa annum Domini 970. *Morales lib.16.c.36.*

S.Fridericus Abbas, & fundator monasterij Horti S.Marię in villa Hallum, castitate purissimus, obiit anno 1175. *Pet. Cratepolius de Epis.Germ.*

S. Frodinus Abbas Noualiciæ, vir sanctitate insignis. *Pingonius in Aug.Taur.ad annum 780.*

G.

S. GARSIAS Hispanus, secundus Abbas S.Petri ad ripam Alsanciæ fluuii, miraculis clarus. *Mariana lib.8.c.6.*

S.Garsias Hispanus, primus Abbas Ouiensis cœnobii, uir sanctitate insignis. *Mariana lib. 8. cap. 14.*

S. Gayderisius, monachus Casinas, signa multa sanctitatis suæ reliquit. *Petrus de SS.Cas. c.51.*

S. Guayferius monachus Casinas, omnibus religiosis actibus deditus in pietate vitam finiuit. *Petrus ibidem, c. 48.*

S. Georgius Dureius, Scotus, Abbas Duufermlemensis, Christi hostia effectus, laboris sui præmium vitam æternam accepit in cœlis,

lis,& honorem sanctis debitum in terris. *Nicolaus Sanderus de visibili monarchia, lib.7.*

S.Geraldus monachus Cluniacensis, S.Petri Abbatis discipulus, deinde Prior in monasterio de Alto Iugo, vbi & mortuus est, simplicitate & puritate uitæ insignis, cuius miracula recitat *Petrus Abbas, epist.lib.1.c.7.& Chron.Clun.MS.*

S.Geruadius monachus Scotus,& Episcopus, insignis uerbi Dei in Morauia prædicator. *Leslæus lib.5.* Vixit anno 800.

S.Gibertus Abbas Luxouiensis, deuotus & religiosus, à Paganis occisus, martyr migrauit ad Dominum. *Trittemius lib.3.c.320.*

S. Goduinus Abbas Stabulensis sextus, sanctitate claruisse ferunt *In vita S. Remacli apud Surium, die 3. Septemb.*

S.Gontardus Abbas primus Lætiēsis, frater S.Hiltrudis uirginis, filius Vuigberti Comitis, uir sanctus, sed nondum, quod sciam canonizatus. *Molanus in indiculo SS.Belgij, in vocabulo Hiltrudis.*

S.Goselinus Abbas S.Solutoris, obiit Taurini, anno 1066, insignibus clarus miraculis. *Pingonius in Aug.Taur.*

S.Gothfredus monachus Cluniacensis, & S.Odonis Abbatis discipulus, qui tantus in silentio obseruando fuisse perhibetur, ut cum quadam die fur equum S. Odonis Abbatis ipso uidente rapuisset, uir Dei equum perdere maluerit, quam silentium frangere. *Chron. Clun. MS.*

S.Gregorius, S.P.N.Benedicti discipulus, apud Terracinam miraculis clarus effulsit. *Petrus de SS.Cas.c.18.*

S.Gregorius monachus Casinas, religione, & obseruantia regularis disciplinæ laudabilis. *Petrus ibidem c.43.*

S. Gregorius monachus Casinensis, cuius sanctitatis signa refert *Leo Ost.lib.3.hist.cas.c.50.*

S.Gregorius monachus Cluniacensis, & S.Petri Abbatis discipulus, ultra quod esset secundum seculi dignitatem nobilis, & scientia etiam doctrina præditus, sanctimonia quoque non mediocriter claruit: de quo agit idem Petrus in suis epistolis. *Chron.Clun. MS. & epistolarum Petri lib.70.c.20.*

S.Gueriicus Anglus, monachus in monasterio de Hamstoke, in Anglia, & S. Neoti monachi condiscipulus. *Matthæus Vuestm. ad ann. 871.*

S.Guido, monachus Cluniacensis, & S.Bernonis Abbatis discipulus, ac nepos, & post eum Balmensis monasterii Abbas tertius, in omni sanctitate uitam traduxit. *Chron. Cluniac.MS.*

S.Gu-

S.Gulielmus Abbas Pomposæ, & S. Guidonis Abbatis præceptor, *Vita S.Guidonis.*

S.Guntherus, monachus Altahensis, deinde Abbas Beel in Boiemia, *Vide die.24.Septembris in martyrologio nostro.*

S.Gulielmus, siue Vuilhelmus Abbas Diuionensis, doctrina & morum honestate insignis. *Trittem.lib.3.c.240.*

S.Gundrada,nobilissimo Francorum genere orta, soror SS.Adelhardi Abbatis, & Vualæ Abbatis Corbeiæ Gallicæ, & sanctimonialis S.Crucis Pictauis,uirgo sanctissimæ conuersationis. *Paschasius in uita S.Adelhardi apud Surium die.2.Ianuarij.*

H

HAYMERADVS, Sacerdos & fundator monasterij Hasungensis in Hassia, in quo uitam innocentem duxit, & Christi confessor occubuit, ubi & sepultus est. *Cratepolius de episc.germ.*

Sancta Heina sanctimonialis Angla de qua multa sanctitatis signa narrantur. *Beda lib.4.c.23.*

S.Hehibertus, monachus, & S. Marculphi Abbatis discipulus, eiusque in Eremitica conuersatione, in insula Agnus Dei dicta, socius. *Vita S.Marculphi.*

S.HENRICVS monachus Hirsaugiæ,& Abbas primus de Britenau, siue Brederauu miraculis claruit. *Trittem.in Chron. Hirsaugiæ. & Trenicus lib.11.*

S.Herluinus Abbas primus monasterii Beccensis,Sãctorum Lanfranci, & Anselmi Episcoporum præceptor:obijt anno 1077.in quadragesima. *Edinerus in uita S. Anselmi apud Surium die 21.Aprilis.*

S.Hezelo monachus Cluniacẽsis, & S.Petri Abbatis discipulus, uir religiosus & sanctus,& prædicatione uerbi Dei insignis; *Chron. Clun. MS.*

S.Hildebertus,Abbas S.Bauonis pro cultu sanctarum imaginum anno Domini 752. martyrio coronatus. *Meyerus lib.1.annal.Flan. Molanus in indic.SS.Belgij,& Vita S.Bauonis Abbatis.*

S.Hildelidis Abbatissa Berchingensis in Anglia post S. Edilburgam,innumeris uirtutibus & miraculis claruit. *Trittemius lib.3.c.121.*Vixit anno 700.

S.Hugbaldus Abbas Bearmensis in prouincia Lindissi, sanctissimus,& continentissimus. *Beda lib.4.c.3. & Marcellinus in uita S.Suuiberti die.1.Martij apud Surium.*

I

S. TANVARIVS monachus Casinas, & S. Guinizonis Abbatis discipulus uerus magistri sui imitator, cuius uitam composuit Leo Ostiensis, utipse de se testatur *in hist. Casin. lib. 3. ca. 47. Petrus de SS. Cas. c. 30.*

S. Immina neptis Gisberti Ducis Fráciæ Orientalis, sanctimonialis cœnobii de Carelburg, cuius uita describitur *lib. 2. cap. 4. & 5. uitæ S. Burchardi Herbipolensis episcopi, apud Surium, mense Octobris: de eadem agit, & Petrus Cratepolius de episcopis Germaniæ.* Floruit anno 790

S. Ioannes Angelus, Abbas Pomposæ, cuius sanctitas narratur in uita S. Guidonis Abbatis, martii. 31. *apud Surium tomo 7.*

S. Ioannes, Apulus, monachus Casinensis, uir sanctitate conspicuus, de quo agunt, Leo Ostien. *in hist. Cas. lib. 2. c. 94. & Petrus c. 31.*

S. Ioannes Ficocia, Abbas S. Laurentii Romæ, miraculis clarus. *Attilius de Septem. Eccles. Vrbis.*

S. Ioannes, Gradenicus Patritius Venetus, S. Petri Vrseoli Ducis Venetiarum Gener, relictis uxore, parentibus, patria, rebusque huius seculi caducis, vna cum prædicto Petro Duce fugiens, ad montē Casinum accessit, ubi monachalibus uestibus indutus, conuersionis suæ modum ita instituit, ut post mortem, miraculis clarus, inter sanctos computari meruerit. *Petrus de Sanctis Casin. c. 40.*

S. Ioānes alius, monachus Casinēsis, & S. Romualdi Abbatis discipulus, in uita, & morte miraculis claruit. *Petrus. ibid. c. 55.*

S. Ioannes monachus frater S. Eleutherii Abbatis, obitum suum longe ante præsciuit. Vixit anno 560. *Tritt. lib. 3. c. 21.*

S. Ioannes, Rauennas, monachus Casinensis sub Gerardo Abbate factus, optimi magistri, bonus discipulus factus est, & sanctitate clarus migrauit in cœlum. *Petrus de SS. Casin. c. 67.*

S. Ioscio monachus S. Bertini in Oppido Audomarensi, Virginis Mariæ deuotissimus, & miræ sanctitatis: obiit 1163. *Molanus in medic. SS. Belgij.*

S. Isanus Abbas, monachus, & discipulus S. Eltuti, uelut stella in medio nebulæ refulsit, anno 570. *Trittem. lib. 3. cap. 40.*

S. Iulia Abbatissa tertia Horrei Treuirensis, miraculis claruit anno Domini 730. *Liber de monasterijs Germaniæ.*

B. Iulianus Maialis, Panhormitanus, monachus S. Martini de Scalis, uita, & sanctitate, & miraculis clarus: adeo dilectus ab Alphonso

1. Rege

Rege, ut fuerit electus ab eo Legatus ad Pontificem, & Regē Tunetanum, cum amplissima auctoritate cōstituendi pacem inter eos, ut indicāt caracteribus Arabicis inscriptæ litteræ, & ipsius Regis Alphonsi, quæ asseruantur in archiuio ipsius monasterii. Pluries deinde missus legatus, tum ab Vrbe Panhormitana, tum a tota Sicilia, & ad Regem, & ad Pontificē, rebus optime confectis, ab eodem etiā plurimas SS. obtinuit reliquias. Tandem de patria sua, & monasterio suo optime meritus, miraculis clarus obiit, & in monasterio suo, ubi eius uita MS. seruatur sepultus est.

S. Iustinianus, Anglus, monachus, caput sibi amputatum, per aliquot milliaria tulit; miraculis Meneuiæ claruit. *Eccles. Angl. trophæa.*

L

S. LEo Amalphitanus, monachus Casinensis, signis & virtutibus enituit. *Petrus de SS. Casini c. 63.*

S. Leodeboldus fundator & Abbas monasterij Floriacensis, secundum regulam S. P. N. Benedicti conuersationem suam instituens, virtutibus clarus in pace obdormiuit. *Trittem. lib. 3. c. 102.*

S. Libertinus Abbas Fundanus, discipulus S. Honorati Abbatis, admiranda sanctitate enituit paulo post obitum S. P. N. Benedicti. *S. Gregorius dialog. lib. 1. cap. 2. Petrus in catalog. lib. 11. c. 95.*

S. Lindanus Apulus, monachus Casinas, cuius corpus Terracinæ quiescit, ibidemq; festiuitas eius magna celebritate agitur, sed quo die hactenus ignoro. *Ex relatione monachorum Casinensium.*

S. Lotharius, conditor monasterii S. Stephani de Helmenstider, & ipsius cœnobii Abbas primus, miraculis clarus. *Irenicus lib. 11.*

S. Luanus Abbas, de cuius sanctitate agitur *in uita S. Malachiæ Episcopi.*

S. Lucia Abbatissa Horrei Treuirensis septima, miraculis claruit. *Liber de mon. Germaniæ.*

S. Lucius monachus Casinensis, & conditor monasterii Albanetæ, cuius uitam, & res gestas prosequitur *Leo Ostiensis in hist. Cas. lib. 2. cap. 30. Pet. diac. de SS. mon. Cas. c. 31.*

S. Ludgardis Abbatissa de Brixmond in Saxonia, constituta a S. Ansgario Archiepiscopo, totum patrimonium suum Christo domino offerens, cœlesti sponso magnum chorum castitatis suo nutriuit ducatu. *Crantzius metrop. lib. 1. cap. 41.*

S. Luitpurga sanctimonialis in Saxonia, virtutibus & miraculis clara obdormiuit in domino anno 815. *Cratepolius de epis. Germ.*

M

S. MACARIVS Scotus, primus Abbas Scotorum apud Herbipolim, vinum in aquam vertit. Vixit anno 1140. *Trittem. in Chron. Hirsangia.*

S. Mamila Abbas tertius Cellæ nouæ in Hispania, vir bonus & sanctus, qui & Mamilanus vocatur. *Morales lib. 16. c. 36.*

Beata Margarita Veneta, monacha S. Euphemiæ de Maiorbio, miraculis floruit anno Domini 900. *Scardeonius lib. 2. classe. 6.*

S. Margarita, Ludouici Sabaudi Achaiæ principis filia, & Theodori Paleologi Marchionis Montisferrati secũda vxor, a morte mariti inter sanctimoniales Diuæ Magdalenæ Albæ ciuitatis pie uixit: obiit anno 1464 & pro Diua colitur. *Pingonius in Arbore Sabaudica.*

S. Maria Sanctimonialis in Hispania, castitate, & abstinentia clara, cuius epitaphium carmine Gliconico Acrostico cõpositum erat, hoc modo:

M	Membra fulgent hic vrna
A	Anus Religiosæ
R	Ritè carne deuicta
I	In sobria fama casta,
A	Arce cœlesti, & aula
SVM.	Sum tecta hic saxea caua.

Floruit tẽporibus Ordonii. 2. Regis, anno 912. *Morales lib. 15. c. 34.*

S. Marinus Abbas Lerinensis in uita S. Eugendi memoratur, die 1. *Ianuarij apud Surium: & in Tabulis Lerinensibus.*

S. Martinus, Abbas Pomposæ, de quo quædam *in uita S. Guidonis Abbatis.*

B. Martinus Albanus, frater laicus (hos Cõmissos vocamus) monasterij S. Iustinæ de Padua. Fuit uir magnæ sanctitatis atque abstinentiæ, multo enim tempore ex pane furfureo, qui canibus datur, esuriem pauit: oratione a Domino impetrauit, ut uinum sibi amare secceret, sicque usque ad mortem vinum semper amarum sibi sapebat. Spiritu prophetiæ claruit. Obiit in Dominica Palmarum quarto die suæ infirmitatis, sicut a Domino ipse impetrarat; rogauerat enim ne vltra quatuor dies infirmaretur. Sepultus est in ecclesia S. Pauli. Vtinam nouissima mea, sint illius similia. *Hæc quidam deuotus monachus in quadam perantiqua matricula.*

S. Martyrius monachus in prouincia Valeriæ, fide, & miraculis præclarus. *S. Gregorius dialog. lib. 1. cap. 11.*

S. Maximus Abbas Miciacensis, nepos S. Theodinisti Abbatis, & in re-

in regimine successor. *In uita S. Liphardi apud Surium tomo. 3. die. 3. Iunij.*

S. Mellison Abbas, cuius sanctitatem narrat S. Bernardus *in uita S. Malachiæ Episcopi.*

S. Meruuinna Angla, prima Abbatissa cœnobii Rummeseigensis, creata anno 967. *Matthæus Vuestm. in flor. hist.*

S. Michael monachus Cluniacensis, spiritu compunctionis, repletus, sancte obiit. *Chron. Clun. MS.*

S. Mimborinus Scotus, primus Abbas monasterii S. Martini in Colonia, præfuit annis. 12. obiit anno 975. sanctitate plenus. *Leslæus lib. 5.*

SS. Modanus, & Medanus Scoti, fratres monachi, doctrinæ laude, & exemplaritate uitæ commendabiles. *Leslæus lib. 5.*

SS. Monachi septem, pro fide Christi occisi in monasterio Murbacensi, ab Hunnis. *Belforest. in Cosmographia.*

SS. Monachi sexaginta, uiri religiosi, & ualde notabiles, occisi a Paganis in monasterio Floriacensi. *Trittemius lib. 3. cap. 336.*

SS. Monachi centum & sexdecim, anno Domini 880. a Rollone Duce Nortmannorum, in maiori monasterio S. Martini prope Tuonem, pro Christo martyrio coronati. *Trittemius ibidem.*

SS. Monachi Ducenti, anno Domini 804. in monasterio S. Petri de Cardena, a Mauris & Agarenis, pro Christiana fide perempti. *Morales lib. 13. c. 45.*

SS. Monachi nongenti, in monasterio Benchor in Hybernia, a Pictis gladio interfecti, palmam martyrii meruerunt. *Trittemius lib. 3. cap. 336.*

SS. Monachi nongenti combusti a Danis in monasterio Gemeticensi in Gallia, anno 887. *Matthæus Vuestm. in Flor. hist.*

SS. Monachi innumeri occisi a Seodar Saracenorũ Duce in monasterio S. Vincentii prope Vulturnum, anno Domini circiter 882. *Chron. Cas. lib. 1. cap. 37.*

SS. Monachi Noualiciensis monasterii martyrio coronati sunt incursione Saracenorum, anno Dom. 906. *Pingonius in Aug. Taur.*

S. N

Ana, monialis Vuimbrunæ, & S. Liobæ discipula. *Vita Liobæ.*

B. Nicolaus, Iustinianus, Patricius Venetus, monachus monasterii S. Nicolai de littore, familia Iustiniana in bello penitus deleta, de Sũmi Ro. Pontificis licentia ex monasterio extractus, &

ux orem ducere coactus est, ex qua cum aliquot liberos sustulisset, ab ea uoluntariè separatus ipse ad monasterium suum reuersus, cū magna sanctitatis opinione etiā miraculis attestata diem suum clausit. Vxor uero Beata Anna, monasterium S. Adriani Amiano ab ipsa fundatum ingressa non minori sanctitate floruisse etiam perhibetur: *Ex uita S. Laurentij Iustiniani.*

S. Nonnosus, Prior cœnobij in monte Soracte, humilitatis maximæ, & sanctitatis admirabilis uir. *Gregor. dialog. lib. 11. c. 7. Petrus in catal. lib. 11. c. 97.*

O

S. Bizo Brixianus, monachus Casinas, uir pius & deuotus. *Petrus de SS. Cas. c. 69.*

S. Odeuualdus monachus & Abbas Lindisfarnensis, venerabilis & Sanctus, cuius uita virtutibus inclyta, & miraculis clara fuit. *Trittem. lib. 3. cap. 128.*

S. Osuenda sanctimonialis Vilecensis, sub S. Adelheide Abbatissa sorore sua, admirabilis conuersationis. *In uita S. Vuolphelmi die 22. Aprilis apud Surium.*

S. Osuinus monachus Lestingēsis sub S. Ceadda Abbate, magnis virtutibus & signis refulsit. *Trittem. lib. 3. c. 118.*

P

B. Paganus, monachus S. Nicolai de Arenis, uir sanctissimæ conuersationis, vt eius gesta produnt, quæ asseruantur MS. in eodē monasterio S. Nicolai. Iacet in sacristia eiusdem cœnobii in capsa cedrina.

S. Paulus Capuanus monachus Casinas, uir sanctissimæ conuersationis, cuius anima instar solis ex corpore exauuisa est. *Leo Ostien. in Chron. Cas. lib. 2. c. 57. Petr. diac. de SS. Mon. Cas. cap. 42.*

S. Pelagius, Hispanus, monachus S. Petri in ripa obiit anno 950. ut refert *Vasæus in Chronico; & Mariana lib. 8. cap. 6.*

S. Petrus Romanus monachus S. Gregorij, in Britanniam cum S. Augustino missus, socius laborum, & miraculorum eius clarus effulsit. Fuit postmodum Abbas SS. Petri & Pauli Londini, anno 600. *Vita S. Augustini; & Trittemius lib. 3. cap. 55.*

S. Petrus cognomento Cuculus, monachus Casinensis, fide, & operibus præclarus. *Petrus cap. 65.*

S. Petrus, monachus Casinas, & Abbas, sapientia, & conuersatione san-

sancta clarus effulsit, *Petrus de SS. Casini, cap. 56.*

S. Pollina, monialis cœnobii S. Petri in uilla Hunulcurt, cuius prima Abbatissa fuit Aureana: ibique quiescit S. Pollina. *Molanus in indic. SS. Belgij.*

S. Placidus monachus Diseminensis, pro fide Christi occiditur. *Belforestius in Cosmographia.*

S. Probus monachus, & Sacerdos monasterii S. Albani, obiit anno 860. ut refert *Trittemius in chron. Hirsaugiæ.*

R

S. RAinerius monachus Casinensis, occisus a latronibus palmam meruit martyrij. *Petrus de SS. Casin. cap. 44.*

S. Randisius, Burelli Comitis filius nobilitatem generis bonis moribus, & meritorum augmentatione, non modicum exornauit. *Petrus ibidem cap. 66.*

S. Randisius, monachus Casinensis, sub Oderisio Abbate sanctitatis suæ specimen dedit. *Petrus ibidem cap. 59. & Leo Ostien. lib. 3. cap. 30.*

S. Richardus Abbas Virdunensis, non minus doctrina, quam sanctitate claruit anno Domini 1020, *Trittemius lib. 3. cap. 245.*

S. Romandus monachus, aliquando uitam Eremiticam duxit cum S. Marculpho Abbate, in insula dicta, Agnus Dei. *Vita S. Marculphi.*

B. Rorandus monachus S. Iustinæ, & præcipuus Ludouici Barbi in reformatione monastica coadiutor, obiit anno 1409. *Scardeonius lib. 2. classe. 6.*

S. Rothildis, Abbatissa octaua monasterii S. Mariæ horrei Treuirensis. *Liber monasteriorum Germaniæ.*

S

S. SALVIVS Campanus, monachus Casinensis, mortuus in ecclesia S. Clementis in plumbata, ad cuius sepulchrum multa Deus mirabilia operatur. *Chron. Cas. lib. 1. c. 47.*

S. Sergius Amalphitanus, monachus Casinensis sub Gerardo Abbate, claruit sanctitate. *Petrus de SS. Cas. cap. 60.*

S. Seuera Abbatissa nona cœnobii horrei Treuirensis; *Liber monast. Germ. & Yuannez in comp. uir. ill. ord. S. Ben.*

S. Sigelinus, Abbas quartus Stabulensis. *Vita S. Remacli.*

S.Sigenius Abbas Helluensis insulæ, præcipuus Ordinis monastici reformator, & verbi diuini Doctor egregius, venerationi maximę apud omnes est habitus. *Leslæus hist.Scot.lib.4.*

S.Sisinnius, monachus, & discipulus S.Egidii Abbatis, genere Cappadox, de quo *Petrus in catalogo lib.11.cap.52.*

S.Speciosus monachus, cuius animam frater eius Gregorius monachus longe positus, de corpore vidit exire. *S.Gregorius dial.lib.4. cap.8.*

S.Spinulus, Abbas primus monasterii s. Crucis de Beggonis cella, de quo agitur in uita S. Hildulphi Archiepiscopi Treuirensis *apud Mosandrum tomo.7.Iulij.11.*

S.Stephanus Bernardoti, vir patientiæ tantæ, tantęque taciturnitatis, vt iniurijs lacessitus, vlli vnquam nec uerbum quidem responderit. *Chron.Clun.MS.*

B.Stephanus, monachus & Abbas S.Iustinæ de Padua, sponte abbatia cedens, in sublimem montem Veneris, quem nunc Vendæ dicunt, se contulit, & Eremitica uita pluribus annis peracta, in gaudia Domini sui introductus est anno Domini 1205. ibidem in æde Diui Ioannis Baptistæ sepultus. *Scardeonius in hist.Pat.lib.2.classe.6.*

S.Stephanus Venetus, monachus Casinensis, circa annum Domini 1030. sanctitate & miraculis claruit. *Petrus de SS.Cas.c.41.*

T

S. TECLA, monialis Vuimbrunæ, & s. Liobæ discipula. *Vita S.Liobæ.*

S.Tetta eiusdem cœnobij monialis, & s. Teclæ condiscipula. *Vita Liobæ.*

S.Tezelinus, monachus Cluniacensis, sanctitate floruit sub Petro Abbate Cluniacensi, anno Domini circiter 1130. *Chron. Cluniac. MS.*

S.Theodemarius, monachus Casinensis uir sanctitate plenus *Petrus cap. 49.*

S.Theodemirus Abbas Miciacensis in Gallia, memoratur in uita sancti Liphardi *apud Surium die.3.Iunij.*

S.Theodericus Abbas Sithiuensis, cuius memoria habetur in uita *S.Popponis Abbatis die.25.Ianuarij.*

S.Theodrada Abbatissa Suessionensis, & s. Adelhardi Abbatis soror, ut refert *S. Paschasius Abbas in uita S.Adelhardi, die.2.Ianuarij apud Surium.*

S. Titilmus monachus Luxouiensis a Paganis cum s. Gilberto Abbate occisus, martyrij palmam promeruit. *Tritt.lib.3.c.320.*

S.Tho-

S.Thorídgid sanctimonialis, laudata *a Beda lib.4.hist.Angl.c.9.*

S.Tranquilla Perez sanctimonialis, & sacra uirgo, quiescit Cordubæ in monasterio s. Andreæ, vna cum matre Speciosa sepulta, cum hoc epitaphio.

Hic Speciosa condita, Quintaque sexagesima;
Simul cubat cum filia, Era subiuit funera;
Tranquilla sacra virgine; Postquam mater nillesima,
Quæ nouies centesima, Quater recessit ultima.

Ambrosius Morales in historia Hispaniæ, lib.16.cap.7.8.& 25.

S. Tueduuif Saxo, primo inclusa in Vuedegenborg: deinde Abbatissa, aggregatis sororibus regulam s. Benedicti, cum multis virginibus, in simplicitate cordis, & sanctitate, ac iustitia Domino famulantibus, constituit obseruare. *Crantzius metrop.lib.3.c.47.*

V

S. VALENTIVS Abbas in Valeria, religionis amator præcipuus, & S.Gregorij Papæ præceptor. *Trittemius lib.3.cap.12.*

S.Vendemius, monachus, & discipulus s. Bernardi in uita, & in morte multis effulsit miraculis. *Trittemius lib.3.cap.163.*

S.Vualdericus Abbas s. Macarii Antisiodori, de quo fit mentio *in uita S.Vualerici Abbatis.1.Aprilis.*

S.Vulsius Anglus, monachus, & primus Vuestmonasteriensis cœnobii Abbas, a s.Dunstano constitutus anno circiter Domini 958. sanctitate & miraculis claruit. *Matthæus Vuestmon.ad an.958.*

EPILOGVS.

QVOMODO fiat vt plerique ad aliena opera reprehendendum sint ingeniosi, non satis explicare queo: illud scio, qui soli sapere videri volũt, eos esse solitos, quæ ipsi nõ fecerint, quamuis optima improbare. Existimant enim fore, vt aut facere posse meliora, aut facturi fuisse vulgo videantur. Imperiti, scilicet homines, multis in rebus obtrectando alijs, imperitorum rumusculos aucupantur. Certè quidem sic aliena facilius reprehẽdimus, quam, quæ probentur, ipsi facimus. Verùm ipse mecum reputans nihil minus hominis esse, quam non prodesse quibus possis: induxi animum in cœptis persistere, nec tanti facere, si quod feci, ab imperitis & æmulis nõ probetur, vel intelligatur (scio enim quid passim in angulis rodant) quanti si doctis uiris, qui non solum

nunc

nunc viuunt, sed futuris etiam seculis erunt, probetur. Ab improbis enim vituperari, ac laudari a probis, in pari, atque eadem laude ponitur. Ne tamen in ventum loqui videamur, & ut omnis calumniæ tollatur occasio, nihilque in hoc opere a nobis dictum reperiatur, quod ueritati subnixum non sit, post finem martyrologij monastici, eiusque auctarij seu appendicis, in qua, ut dixi, nonnulli, ex multis, appositi sunt Sancti qui ex Martyrologio aberant, necessarium duxi, nonnullas, tam antiquorum quam recentiorum probatæ fidei Historicorũ, quæ ad Ordinem Diui P.N. Benedicti comprobandũ facere uidentur, sententias hic intexere (licet enim satis superque in superioribus uniuscuiusque Sancti, uel Sanctæ, monachi, uel monachæ, Monachatum probauerimus, & item in sequentibus probaturi sumus, iure nihilominus a quibusdam dubitari videtur cœnobia illa, in quibus vitam duxere monasticam Ordinis D.P.N. Benedicti fuerint, necnè) cum, vt in quas Orbis partes, regna, vel prouincias, & quando, extensus, & introductus demonstretur, tum maxime, ut ex earum lectione quisque intelligat, nos nec unum quidem Sanctũ uel monachũ nostra industria apposuisse, qui tempora a præfatis historicis citata, præcesserit. Et si quos, quod tamen rarius, sine certo tempore apposuimus, de quibus ambigi posset utrũ ante, uel post tempora ab Historicis adducta uixerint, hoc ideo fecimus, quod certo certius cognouerimus, huiusmodi Sãctos, uel in monasterijs Regulæ D.P. Benedicti subiectis cœnobialem uitam duxisse, uel certe ab Historicis, qui de eisdem agũt, pro Benedictinis agnosci, quãuis tempus quo floruerint non explicent. Propos ueram equidem, ut huiusmodi susurronibus fieret satisfactum, omniũ de quibus ago, & aliorum mille & amplius monasteriorum fundationes, & tempora præfixa, ex historijs particulariter designare, uerùm, cũ eiusmodi ad annales potius pertineant, quam ad præsens institutũ, consideraui id non solum superfluum, sed etiam intolerabilis opus fore laboris, ideoque ne liber in immensum sine utilitate crescerẽt à proposito destiti, satisque esse mecum reputaui in genere nunc demonstrare, quod specialiter aliquando fortassis (Deo dante) explicabitur. Et quidem, ut tandem incipiamus Italiæ cœnobia, in qua ipse Ordo inchoatus est, Regulæ ipsius S.P.N. Benedicti ipso adhuc uiuente sese supposuisse, simul etiam & Siciliæ, ad quæ construẽda & informanda S. Placidus Abbas & martyr, ipsius S.P. discipulus, ab ipsomet missus est, testatur S. Gregorius dialog. lib. 2. c. 4. Leo Ostiensis in chron. Cas. lib. 1. c. 1. & libris sequentibus per totum. Petrus Diaconus in catalogo Abbatum Montis Casini, & lib. de uir. ill. eiusdẽ

ti.Gordianus in uita S.Placidi Abbatis,& martyris. Patres Cōgregationis Siculæ in epistolis ad S.P.N. Benedictum, eiusq; successores:Trittemius de uir.ill.ord.S.Ben.lib.1.& 2.c.1.& alii infiniti,tam ueteres,quam recentiores.

De Gallia,sic loquitur Leo Ostiensis,lib.1.cap.1.chron.Casinen. *Ipso itaque anno,quo de hac uita migraturus erat ad Christum, rogatus, vt ad construendum monasterium,monachos in Galliam mitteret:licet finem dierum sibi imminere cognosceret,nihil moratus, beatum Maurum illuc direxit,atque vna beatum Faustum, qui eius postmodum historiam pleniter scripsit, & tres alios mittere studuit:factumque est, vt per beatissimum Maurum,eiusque discipulos, omnis ordo, & regularis disciplinæ norma,quæ per Sanctissimum patrem Benedictum in hoc loco fuerat constituta per totam Galliam diffusa,ac disseminata sit.* Confirmat illud & Petrus in cataloho Abbatum his uerbis; *Sub hoc Abbate* (Constantino,scilicet, qui S.P. Benedicto successerat) *Sanctus Maurus per totam Galliam,& Hispaniam ordines fundat.* Roboratur & auctoritatibus scriptoris uitæ S.Maioli Abbatis quæ est apud Surium tomo.3.de Sanctis.11.Maii, sic enim ait:*Post eius autem piissimi Patris* (Benedicti uidelicet) *ex hac uita migrationem, per beatum Maurum illius discipulum omnis penè Gallia eius institutionis & religionis instituta suscepit; atque per eundem Maurum, eosq; quos ille ad iustitiam erudiuit,per longa temporum spatia, eadem Religio ad perfectionis cumulū excreuit:* Francisci Belforestii in magnis annalib. Franciæ lib.1.c.12. & sequentibus:& in Cosmog.vniuers.tomo.1.fol.375.numeri primi,inquientis nulla alia cœnobia fuisse in Gallia,quam Benedictina, vsque ad annum 1067.quo primum monasterium alterius ordinis, Canonicorum videlicet regularium, Beluaci a S.Iuoue constructū est: & alterius cuiusdam Monachi Lirinensis, in uita S. Honorati Abbatis in anteprologo, qui S. Maurum ad Gallias proficiscentem Regulam P.N.Benedicti,magistri sui, monachis Lirinensibus obseruandam reliquisse,fatetur.

De Hispania iam audiuimus quid Petrus Diaconus dicat,proferemus tamē & duo alia testimonia cuiusdā magnæ auctoritatis uiri, sniam prædicti Petri cōfirmantia, Ambrosij videlicet de Moralib. sic in historia vniuersali Hispanię li.14.c.1.uerbis patriis inquiētis. *Y aunque no ay expressa mencion de la Orden,habito,y regla que tenian, no ay duda sino que tenian la de San Benito, que ya estaua muy estendida tambien per toda España,como per todo lo mas de Europa, y desto diremos otra uez.* Item cap.7.eiusdem libri.: *Ha se de notar desde luego,como todos los monasterios entonces en Cordoua eran de la Orden de*

San

San Benito, per ser esta la que aca mas auia desde su principio florecido, y de otra ninguna no tenemos memoria, que uuiesse. Assi esta tan antigua Orden, y tan estendida en tota la Yglesia de Dios, y señaladamente tan esclarecida, y de gran authoridad en España, puede añadir a los muchos Santos que ha tenido, los muchos martyres, que de sus Monjes, y Monias aqui se contaran. Y podrase santamente gloriar esta bendita Orden, que aunque aya tenido muchos y grandes Santos en diuersas prouincias, mas que España sola le dio muchos martyres. Tambien se ha de tener cuenta, como ya se ha dicho, que todos los monesterios de entonces, tenian Monjes, y Monjas iuntamente; iuntamente digo, porque no auia un monasterio sin otro, que con estar iuntas estauan diuididos, como algunas uez dize San Eulogio, con muy altas paredes. Entonces se usaua assi, despues parecio mejor hazerse la diuision mas entera, que ay agora. Hæc ille de monasteriis Hispanię, eorumq; Sanctis, & conuersationibus, cuius sententiæ adhęrent & reliqui Hispanici scriptores, vt Vasæus, Tarapha, & alii, vt in eorum scriptis uidere est. Britanniam, & Scotiam, non longe post obitum S. Patris Benedicti, regulæ ipsius colla submisisse, testatur Petrus Diaconus in catalogo Abbatum; *Sub Valentiniano Abbate*, inquit (is fuit sextus Casini Abbas) *Britanniæ, & Scotiæ Ordo ostenditur*. De Britannia, quæ nunc Anglia est, consentiunt, Anglicarum rerũ scriptores, ut Matthæus Vuestmonasteriensis, in floribus historiarũ, Matthæus Paris; Thomas Vualsingamus; Gulielmus Malmesburiensis; Britanniæ Chorographiæ auctor; & nouissimè Polydorus Virgilius, libro 1. & 2. præcipuè, & aliquot sequentibus, tractans de S. Augustino Anglorũ Apostolo, & aliis monachis Benedictinis, a Diuo Gregorio Papa illuc directis, nan. 594. Et quamuis de Scotia eadem dicant Historiæ Scoticæ relatores, placuit tamen & hic inserere præclarum D. Ioannis Leslæi testimonium, vt veritas ipsa magis elucescat, sic enim ait de rebus gestis Scotorum lib. 4. in Contano Rege: *Id temporis Benedictus sanctitatis gloria excellens, patria Nursinus, monachorum Ordinem, quem Basilius antea in Oriente constitutum multis præclarisq; uiuendi præceptis formarat, in quadam Italiæ Vrbe, quam Sublacum vocant, renouauit. Vbi cum pietatis suæ & sanctitatis gloriam omnes latè oras peruagatam esse audiret, veritas nè ex huius gloriæ ventis, & rumusculis superbiæ spiritus colligeret; in Cassinum se oppidum, tanquam angulum abdidit, ac condito monasterio, quosdam socios ad sanam uitæ rationẽ traductos, regula a se primo constituta informauit. Benedictini Ordinis, mentionem eò libentius hic feci, quo plures fructus in Scotia nostra profuderunt eiusdem Ordinis monachi, & quo ampliora monasteria Scotorum, qui in hac familia Deo se consecra-*

gnabant, laboribus & in Scotia, & in Germania extruebantur. Hæc Lesbæus, qui & Ordinem iam tunc etiam propagatum in Germania per Scotos monachos refert, quæ prouincia tam multis cœnobijs Benedictinis repleta est, vt omnium aliarum prouinciarũ, & regnorum laudem sibi præripuerit, vt legere est tam in libro de monasteriis Germaniæ, & aliis rerum Germanicarum scriptoribus, quam in omnibus Ioannis Trittemii Abbatis operibus, qui ad probandã multitudinem, & magnitudinem monasteriorum Germaniæ, solã diœcesim Moguntinam adducit, lib. 1. c. 2. de uir. ill. ord. S. Ben. & alibi sæpius, quæ centum & viginti quatuor monasteria Ordinis Diui Benedicti Nigrorum refertur habuisse, absque iis quæ a corpore Ordinis tunc separata erant, numerum decenarium excedentia. Testatur quoque Belforestius tomo. 2. Cosmographiæ Germaniam ad annũ usque 760. & amplius, nulla alia cœnobia habuisse quam Benedictina, cuius uerba sunt: *Hinc uersus Aquilonem itinere unius horæ, est monasterium Cistertiense opulentissimum, nomine Salmansuuyler, quod aiunt primo fundatum a Duce quodam Sueuiæ nomine Almo, anno Dom. 760. Sed quod tunc Cistertienses monachos habere non potuit: soli Benedictinenses, tunc apud Germanos monachatũ sustinebant*. Hæc ille in descripione Vberlingæ. Boiemiam pariter plurimis cœnobiis Benedictinis auctam referunt, Ioannes Dubrauius in histor. Boiemiæ, lib. 5. Pius 2. qui & Aeneas Siluius, ca. 15. & sequentibus: Abbas Vrspergensis in chronico, & alii permulti.

De ordinis item propagatione in Sardinia, & in Dalmatia, & per totum Illiricum, agunt Leo Ostiensis in Chron. Cas. lib. 3. cap. 22. & lib. 4. cap. 82. Petrus Diaconus; & in catalogo Abbatum montis Casini loquens de Ioanne Abbate huius nominis tertio, sic inquiens, *Hic ordine in Illirico ostendit*: Et in Oderisio II. *Hic in Illyrico ordinem mittit*: & paulo post de Senioreto Abbate, *Hic in Illyricum ordinem dirigit*.

S. Stephanum Pannoniæ Regem, colonias Benedictinas ex monte Casino in Hungariam ad monasteria construẽda inuitasse, auctor est Leo Ostiensis in chron. Cas. lib. 2. c. 79. quod & confirmatur a Bonfinio lib. 1. decadis 2. rerum Hungaricarum, ubi disserens de nõnullorum Sanctorum monachorum ad prædicandum Dei Euangelium in Hungariam aduentu, sic inter cætera loqũitur: *Astricum & discipulos Rex honorifice suscepit, & ad radicem Montis Ferrei collocauit, ubi Diui Benedicti cœnobium magnifico sumptu exædificare permisit*. Quod cœnobium, quod tunc sub Regula Diui Benedicti in honorem Diui Martini Pannoniorum patroni consecratum est, multis

tis postmodum immunitatibus & priuilegiis ab ipso Rege auctus, etiam & monasterio Casini Montis æquiparatum est, ut ipsius Regis uerba quæ in priuilegio huius Protoabbatiæ leguntur apertiùs indicant, quæ talia sunt: *Quocirca omnium Sanctæ Dei ecclesiæ filiorum nostrorum, quod præsentium atque futurorum solers comperiet intentio, significamus, quod nos interuentu, consilio, & consensu Domini Anastasij* (qui & Astricus prius vocabatur) *Abbatis, monasterio Sancti Martini in Monte supra Pannoniam sito, a genitore nostro incepto (quod nos per Dei subsidium, ob animæ nostræ remedium, pro stabilitate regni nostri, ad finem perduximus) talem concessimus libertatem, qualem obtinet monasterium S. Benedicti, in Monte Casino: &c.* Non solum autem monasterium hoc, sed & alia omnia quæ per Hungariam ipsa erant, sub Regula P.N. Benedicti vixisse, habemus ex Decretis synodalibus D. Laurentii Archiepiscopi Strigoniensis, & decem suffraganeorum suorum, sic in Decreto 36. inquientium: *Abbates permissa facultate monasteria cum Episcopo ad duo aratra unum monachis regulariter vestitum, & instructum teneant, & Regulam beati Benedicti omnes monachi sciant & intelligant.* Hæc ibi.

De monasterij Poloniæ idem sentiunt Matthias a Michouia de reb. Polonicis lib. 2. ca. 14. Alexander Guagninus in Casimiro Rege, Martinus Cromerus lib. 4. c. 2. rerum Polonicarum: & Chronicon Cluniacense MS. quod penes me est, his uerbis; *Hic* (scilicet Casimirus Rex) *fundauit in suo regno monasterium vocatum Magilnerij, sub uocabulo Apostolorum Petri & Pauli: & istud monasterium vocatum est Tyneretz, in quo erant continuè residentes sexaginta monachi. Istum Dux obtinuit ab Abbate Cluniacensi, qui pro tunc erat, duodecim monachos, quos in prædicto monasterio posuit, in quo Regula S. Benedicti tenetur, & cerimoniæ Cluniacensis ecclesiæ obseruantur. Item in eodem regno Poloniæ sunt alia quinque monasteria de ordine Cluniacensi, & omnes illorum Abbates sunt infulati, præter Abbatē Plocensem, & sunt sub quilibet Abbatia quatuor Præposituræ.* Hæc ibi. De cœnobiis Sueciæ, Daniæ, & partium Aquilonarium, legantur Albertus Crantzius in Suecia, Dania, Vandalia, & Noruegia; & Ioannes magnus Gothus, Episcopus Vpsalensis, in libro de gestis Episcoporum Vpsalensium, & de rebus gestis Gothorum: Helmoldus Presbyter in chronico Slauorum; Arnoldus Abbas eius continuator, & alii nonnulli rerum Aquilonarium scriptores.

Et hæc de Ordine Diui Benedicti per totam fere Europam propagato. De Asia uero & partibus ultramarinis, ad quas propagines suas emisit & hæc sacratissima plantatio, agit Gulielmus Episcopus Tyri

Tyri de bello sacro lib.18.cap.5. Trittemius lib.3.cap. 23.de uir.ill. ord.S.Ben.& in libro de script.eccl.& alibi aliquoties. Petrus Diaconus in catalogo Abbatum montis Casini, in S. Oderisio primo, Abbate, sic inquiens, *Hic, Hispaniæ iterum, Constantinopoli, Hierosolymæ, Illyrico, ordinem mittit*. Et de Hierosolyma equidem iam citauimus Tyrium, & Trittemium, quorum sententiam sic confirmat auctor Chronici Cluniacensis MS. *Tempore huius Poncij Abbatis vir magni generis, Domnus Gelduinus, de quo supra memorauimus, ex nobili videlicet Puteacensium procerum sanguine editus, pro spe regni cœlestis seductoriam seculi pompam deseruit, monachusq; effectus, voluntariã Christi paupertatem, in Cluniacensi cœnobio arripuit. Hic pro sua religione fuit assumptus in Priorem Superciaci Burgi. Postmodum uero licentia obtenta assumptus est in Abbatem Sanctissimi sepulchri matris Domini de valle Iosaphat.* & paulo inferius adducit & testimonium illud, qd citauimus in præcedenti nostro li.2.c.46.in annotatione ad Bernardum Lyddensem Episcopum. Roboratur & huius scriptoris auctoritas, testimonio R. P. F. Stephani Lusignani qui in chorographia Regni Cypri loquens de Religiosis Benedictinis qui in Cyprum, tunc primum a Latinis inhabitatum adnauigarunt, dicit eos ex Hierosolymis aduenisse, sic inquiens: *Li latini monaci, & monache, sono venuti da Hierusalem, come dicemmo, in compagnia di altri; & erano monaci di San Benedetto, & di S.Bernardo.*

De Cõstantinopoli egit Petrus Diaconus, agit & Chronici Clun. MS. auctor, his uerbis. *Consequenter vero obtinuerunt monasteriũ qd dicitur Contot, qud est in Suburbio Cõstantinopolis ciuitatis, sicut habetur in secundo lib.epistolarũ ipsius Petri Clun.c.39.40.& 44.* Huius & fidem sequitur D.Rodericus Gonzalez de Clauyo in historia magni Tamurlanis, pagina 15.& 17.sic loquens. *Nella Chiesa di S.Maria de la Dessetria, tempio in Cõstantinopoli, sono Religiosi della Regola di S.Benedetto: & nella Chiesa & monasterio di S.Paolo di Pera.* Benedictinos, Aegypti quoque solitudines inuias penetrasse nonnulli non contemnendæ auctoritatis uiri prodiderunt: & nouissime Monachus quidem S.Marię Locedẽsis in uita S.Bononij Abbatis, quæ est apud Mosandrum.to.7.Surij, die 30.Augusti, cuius uerba sunt: *In illo aũt S.Stephani monasterio, cum in sanctarum virtutum, diuinæq; contemplationis pijssimis exercitijs, multum per aliquot annos profecisset (videlicet S.Bononius Abbas) ad perfectiora charismata contendens, patria, amicis, domo, vrbisq; frequentia desertis, Babiloniæ Aegypti solitudinẽ adiit, ac asperioris ac durioris uitæ freno corpus pfecte edomaret, ac spiritui obsequens plane redderet. Euenit aũt famæ eius & virtutũ fragrãtia ad Aegypti*

gypti incolas peruadente, vt ea capti ac deliniti Aegyptij proceres, ac potior pars populi ad eum amore ac singulari beneuolentia cõplectendum vehementer incitarentur: ita quidem vt potestatem facerent ea istis in hoc instituendi, quæ ad Religionis restaurationem, barbarica feritate conculcata, pertinere censuisset. Quod cum frequenter vrgerent, gauisus pius Pater, & Deo qui feroces barbarorum mentes mitigasset, gratiam referens, occasionem tantam minime sibi negligendã ratus, operi sedulo insistit, primum diruta multis in locis templa restaurans: & post iactum hoc virtutum suarum quasi spirituale fundamentum, Monasteria deinde plurima reparans, per quæ cœtus Monachorum distribuit, Abbates constituens, eosq; secundum a Diuo Benedicto præscriptam Regulam, vitam religiosam traducere iussit. Hæc ille. Et hæc de Ordinis Diui Patris nostri Benedicti, per vniuersas Orbis partes diffusione, contra præfatorum conuillationes in genere dicta sufficiant. Quod si nec ista sufficerint, id mihi vendicare conabor quod excellentissimi uiri nec uirtute, nec sanctitate assequi quiuerunt: qui quanto doctiores, & sanctimoniæ clariores fuere, tanto & acriores & plures habuere obtrectatores. Sed de his hactenus. Quod reliquum est Lector sciat uelim nos in auctario præcedenti, Sanctorum illorum de quibus in præcedentibus duobus libris egimus in Cardinalibus, Archiepiscopis, Episcopis, Doctoribus, & aliis si qui sint, & in quarto, & quinto libro afferri in subsequentibus sumus, quorum omniũ dies natalitii ignorantur, nullam omnino mentionem fecisse, ne libri magnitudo plus ex quo in repetitione tantorum Sanctorum crescere uideretur. Quod si nonnullis paruum uideatur, & non satis maturum, bono tamen animo ut accipiant rogo; non enim potui (quamuis voluntas adesset, defuit tamen facultas) omnium nostri Ordinis Sanctorum memorias recolligere: Sed hac appẽdice aliis exemplum dedi reliqui ex propriis calendariis & monasteriorum ecclesiarumque suarum schedis diligenter prout tempus dederit adnotandi, tam ad honorem sanctorum Benedictinorum, quorum suffragia in hoc opere perficiendo non modicè experti sumus, quã ad gloriam Sancti Sanctorum, qui gloriosus in sanctis suis, eorum nos sorte donare dignetur. Amen.

FINIS LIBRI TERTII.